

РЕШЕНИЕ

№ 12570

гр. София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4471** по описа за **2024** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Голдеър Хендлинг България“ ООД, срещу Решение № 842/16.02.2024 г. постановено по НАХД № 20231110210536/2023г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 147 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 522254-F537465/06.07.2020 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ – С. при ЦУ на НАП, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 185, ал. 2, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 700 лв., за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /Наредбата/.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно и постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че услугите, извършвани от санкционираното дружество представляват продажба по смисъла на ЗДДС за сметка на друго лице, поради което чл. 33, ал. 1 от Наредбата е неприложим.

Изложени са аргументи, че НП е антедатирано. Твърди се, че са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Моли са оспореното решение да бъде

отменено, както и потвърденото с него НП. Претендират се направените по делото разноси.

Ответникът по касация - Началник отдел „ Оперативни дейности“ – С. при ЦУ на НАП – чрез процесуалния си представител юрк. Н., оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Подробни съображения излага в представени по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение по делото за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна, срещу подлежащо на оспорване съдебно решение.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че при извършена от служители на НАП проверка на 03.04.2022 г, в 10:44 часа в търговски обект по смисъла на пар. 1, т. 41 от ПР на ЗДДС - офис/билетно гише, находящ се [населено място], Летище С., Терминал 1, стопанисван и експлоатиран от „Голдеър Хендлинг България" ООД с ЕИК[ЕИК], обективизирана в протокол № 0056299 от 03.04.2022 г., било установено, че фактическата касова наличност от дневният оборот от монтирания в обекта ЕКАФП, съгласно ДФО с № 0039939/03.04.2022 г. била в размер на 100 лв. Установената промяна в касовата наличност бил в размер на 2420.29 лв. и представлявала въвеждане на пари в касата, която не била отразена на фискалното устройство. При проверката било установено, че фискалното устройство притежава функциите "служебно въведени" и "служебно изведени" суми.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение, в който е приета за нарушена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, връчен на представител на дружеството, който го подписал без възражения.

Въз основа на така съставения АУАН, на 23.05.2022 г. Началник на отдел "Оперативни дейности" - С. в ГД "Фискален контрол" на НАП е издал обжалваното наказателно постановление, в което били отразени обстоятелствата по извършването на нарушението, неговото фактическо описание (идентично на това в АУАН) и правната му квалификация по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н18/13.12.2006 на МФ, и с което НП на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 185, ал. 2, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 700 лв.

За да потвърди процесното НП, Районният съд като е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата, е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, издадени са от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния

закон. Приел е още, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството и е определен размерът на санкцията.

По изложените в касационната жалба съображения, настоящият съд взе предвид следното:

Обоснован е направеният от въззивният съд извод, че по делото липсват данни въз основа на които да се приеме, че наказателното постановление е издадено след шестмесечния срок за това от съставянето на АУАН. От обстоятелството, че НП е връчено след инструктивният срок по чл.52, ал.1 ЗАНН, не следва категоричен извод за антидатирането му. С оглед събраните по делото доказателства логично и обосновано е прието, че е спазен е срокът по чл. 34 от ЗАНН за издаване на НП, като датата на връчване на НП няма отношение към достоверността на датата на издаване на НП. Предвид горното, настоящият съд приема за неоснователно направеното в касационната жалба възражение, че НП е антедатирано.

Съгласно чл.33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2016 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми, като за фискалните устройства, които не притежават тези функции, в книгата за дневните финансови отчети се отбелязва всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) в момента на извършването ѝ с точност до минута. От събраните в доказателства безспорно се установява, че дружеството е осъществило състава на посоченото в АУАН и НП нарушение от обективна страна, с оглед на което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Неоснователно е възражението, че доколкото се касае за продажба за сметка на трето лице – У. Е., е неприложима разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредбата. Именно защото се касае за приходи, които според касатора са на трето лице, но същите са установени в касата на касационния жалбоподател, те е следвало да се отразят във ФУ чрез операцията "служебно въведени". Чл. 33, ал. 1 от същата предвижда по какъв начин се отразява касовата наличност, извън случаите на продажби от името и за сметка на търговеца, и доколкото това не е направеното от касатора, законосъобразно е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност.

Чл. 185, ал. 2 от ЗДДС изрично предвижда административно-наказателна отговорност за лице, което наруши чл. 118 ЗДДС или нормативен акт по неговото прилагане, какъвто именно е цитираната наредба. Доколкото наредбата е издадена на основание чл.118 от ЗДДС, то същата попада в приложното поле на чл. 185, ал. 2, изр. 2. вр. ал. 1 ЗДДС /в по-благоприятната за извършителя редакция към момента на извършване на нарушението и издаване на НП/, според който на юридическите лица и ЕТ се налага имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лева в случаите, в които нарушението на разпоредби от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. не е довело до неотразяване на приходи на наказаното лице. Доколкото в настоящия случай извършеното административно нарушение не е довело до неотразяване на такива приходи, то правилно е била приложена санкционната разпоредба на чл. 185. ал. 2. изр. 2-ро, вр. ал. 1 ЗДДС. Определената санкция е наложена към минимално предвидения размер минимум, поради което същата е законосъобразна. Касационният съд споделя и изводите на въззивния за неприложимост на разпоредбата на чл.28 ЗАНН и съгласно чл.221, ал.2 АПК препраща към мотивите му в този смисъл.

Предвид гореизложеното, касационният съд намира, че не са налице твърдените касационни основания, като решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 80 (осемдесет) лева, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, XI Касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 842/16.02.2024 г. постановено по АНД № 20231110210536/2023 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА „Голдеър Хендлинг България ” ООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите, разноси по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.